

Beköszöntő

Bizonyítékokon alapuló támogatáspolitiká nélkül nincsen fenntartható egészségügy –

az I. Országos Egészség-gazdaságtani Konferencia margójára

A magyar egészségügyi rendszer átalakítása elkerülhetetlen. Forrong is a gyógyítás rendszere rendesen, zajlik az egészségügyi reform, vagyis a változások mennyiségével biztosan nem lehet probléma, annál inkább azok irányával, minőségével, átgondoltságával. Egyre fiatalabb, sajnálatos módon azonban egyúttal egyre kisebb egészségügyi vezetői gyakorlattal rendelkező szakemberek kapnak felhatalmazást arra, hogy a magyar egészségügy rendszerét felelős döntéshozóként vezessék ki abból a labirintusból, amelyből náluk jóval tapasztaltabb kollégáik sem találták eddig a kiutat. Egyfelől el kell ismerni: a teljesítményarányos finanszírozás bevezetése óta senkinek nem volt mersze ilyen radikálisan hozzányúlni az egészségügyhöz, másfelől azonban még korántsem egyértelmű, hogy ez a bátorság nem a vak ló bátorsága-e? A mostani reformintézkedéseket bizony a kidolgozatlan részletek, a gyakori vezetőváltások, a nagy beismerések éppúgy jellemzik, mint az elfogult, olykor csupán ideológiai frázisokat pufogató kritikák.

Az új egészségügyi vezetői generációnak a térnyerésével egyidőben meghonosodott Magyarországon egy új tudományág is, az egészség-gazdaságtan. Az IME megalakulásától fogva küldetésének tekintette e nagyjelentőségű diszciplína meghonosítását Magyarországon. 2002-ben azután megalakult a Magyar Egészség-gazdaságtani Társaság (a továbbiakban META) is, ettől fogva pedig az egészség-gazdaságtan intézményes képviselőjéhez jutott. A 2006-ban Budapesten megrendezett Európai Egészség-gazdaságtani Konferencia sikerén felbuzdulva, és nem kis részben megintcsak az IME szerkesztősége által inspirálva úgy döntött a META tagsága, hogy idén nyáron az IME-vel közösen megszervezi a I. Országos Egészség-gazdaságtani Konferenciát. Ennek a nagy sikerű rendezvénynek mintegy 150 résztvevője volt, több mint 30 előadással és poszterrel, valamint egy rendkívül izgalmas és tartalmas záró kerekasztalvitával. Sajnos, a konferencián elhangzott gondolatébresztő, illetve elemző és értékelő jellegű előadások a mostani túlfűtött, egészségtelenül átpolitizált hangulatban meglehetősen csekély hatást fejthettek ki a politikai döntéshozókra. Általában megkockáztathatjuk: a független, kritikai hangvétel sohasem esik túlságosan jól a mindenkori szakmapolitikai vezetésnek, még akkor sem, ha higgadt és elemző jellegű. Jól jellemzi ezt egy volt OEP-főosztályvezetőtől kapott relikviám, melyben az illető jóindulatúan, egyben indignált hangon figyelmeztet: az egészségügyi közgazdász legfontosabb prioritása nem a felelősségre vonás.

Ez természetesen igaz. Ugyanakkor a jelen helyzetben az egészségügyi közgazdászok céhének, szakmai társaságának, a META-nak nem lehet más célja, mint hogy az egészségpolitikai döntések gazdasági hatáselemzéseinek megszületését elősegítse, ezáltal pedig objektív visszajelzéseket adjon a döntéshozóknak és politikusoknak arról, hogy döntéseik milyen eredményeket hoztak. Hiszem és vallom: a rendszeres visszajelzések előbb-utóbb kikényszerítik azt, hogy a szakmapolitikai és kormányzati döntéshozók ezeket az elemzéseket a döntéseik előtt rendelkezék meg, nem pedig post festum. Nyilvánvaló: amennyiben a jelentősebb egészségpolitikai döntések a megrendelő politikai prekonceptiótól független, nyilvános és magas színvonalú szakmai elemzéseken alapulnak majd, nem csupán e döntések átláthatósága fog javulni, hanem az egészségügyi rendszer hatékonysága és fenntarthatósága is.

A fenti célokat szem előtt tartva az IME szerkesztősége úgy döntött, hogy a konferencián elhangzott anyagokat közzéteszi, egyúttal ígéretet tesz arra is, hogy a jövőbeni IME-META konferenciákon elhangzó, remélhetőleg mind gazdagabb és értékesebb szakmai elemzéseket szintén az IME olvasóinak a rendelkezésére bocsátja, hiszen az olvasók között ott tudhatjuk a mostani és leendő egészségügyi döntéshozók színe-javát. Gondoljuk csak meg, ha csupán néhány fontosabb döntés szakmaiságát sikerül ezzel megerősíteni, a META megalapítása már nem volt hiábavaló!

*Dr. Kaló Zoltán
egyetemi docens*

A Magyar Egészség-gazdaságtani Társaság elnöke